

[Oluf Pedersen.]

landet rundt og fremhæver, at det, valget står imellem, er at spare op eller betale skat.

Jeg går ud fra, at den højtærede finansminister, selvom han ikke opgiver denne lov, hvad jeg havde ønsket — jeg mener, at uvejret er drevet over — ikke tror, at staten kan klare sig alene med privat opsparing. Det ville jo sige, at i så fald skulle staten låne borgernes penge, låne af de rige for at pantsætte de fattige, og det kan da forhåbentlig ikke være den høje regerings politik.

Udvalgets ordfører (Urban Hansen): Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt indlade mig i en polemik med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, men jeg finder anledning til at fastslå at hvis der bliver tale om, at opsparingen skal ophøre inden de tre års forløb, er samtidig retten til præmie bortfaldet, og så kan det altså ikke få den indflydelse, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen anførte at det ville få.

Jeg forstod, at det ærede medlem mente, at der var tale om 90 mill. kr. Jeg kan ikke regne anderledes, end at 57 + 50 giver 107.

Oluf Pedersen: Ja, de 90 mill. kr. som opsparing for i år er da vel rigtige nok? Det svarer jo til de tal, finansministeren opgav forleden dag, så nu er det vist mig, der er på den rigtige side.

Det forholder sig sådan, at når man har opsparat beløbet i år og det viser sig, at der er sket en stigning, som svarer til denne opsparing, så får man for dette år i skatten fradraget opsparingspræmien; selvom man ikke har nogen opsparing næste år, får man alligevel præmien.

Jeg regner imidlertid, som jeg tidligere har sagt, hele denne forestilling for i virkeligheden at være en præmiering for kontoflytning. Det er til gavn for de rige. Man følger det princip, at alle de mennesker, der har råd til det, de bedst stillede, de, der kan spare op, skal, fordi de sparer op af deres overflod, have en belønning, og den skal betales af de dårligst stillede. Det er det princip, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen drager ud i dets yderste konsekvens, og deroverfor vil jeg gerne have at den høje regering skal svare: nej, den slags galskab vil vi dog ikke være med til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 110 stemmer mod 6; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om tipning [af Ninn-Hansen].

(Første behandling findes i tidenden sp. 1779, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 347).

Der var i betænkningen stillet 1 ændringsforslag om en ny affattelse af lovforslaget og 1 underændringsforslag til dette ændringsforslag.

Udenfor betænkningen var der stillet følgende underændringsforslag:

Af *Ingmar Wagner, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:*

Til ændringsforslag nr. 1 i udvalgets betænkning.

Foran den foreslåede affattelse af lovens § 7, stk. 1, 2. led, indsættes:

„Til § 1.

I sidste og næstsidste linie udgår ordene „ mod erlæggelse af en afgift til staten på 15 pct. af indskudssummen“.

I forslaget til § 7 foran ordene „Stk. 1, 2. led, affattes således:“ indsættes: „I stk. 1, 1. linie, udgår „statsafgiften“,“

Efter forslaget til § 7 indsættes:

„Til § 10.

Stk. 3 affattes således:
„Den i behold værende indskudssum og gevinster hidrørende fra ulovlig deltagelse i tipning inddrages til fordel for statskassen.“

Af *Bertel Dahlgaard:*

Til ændringsforslag nr. 1 i udvalgets betænkning.